

Î N C H E I E R E

20 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Valentina Clevadî
Ion Corolevschi
Iuliana Oprea

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „Mondunivertrans”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Frigoexpres” împotriva societății cu răspundere limitată „Mondunivertrans” privind încasarea datoriei și cererea reconvențională la acțiunea societății cu răspundere limitată „Mondunivertrans” împotriva societății cu răspundere limitată „Frigoexpres” privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2014 prin care s-a admis apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Frigoexpres”, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Strășeni din 14 octombrie 2013 și s-a emis o nouă hotărîre de admitere a acțiunii inițiale și respingere a acțiunii reconvenționale,

c o n s t a ț ă

La 04 februarie 2011 SRL „ Frigoexpres” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „ Mondunivertrans” privind încasarea datoriei.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că în baza contractului de locațiune nr. 708 din 30 decembrie 2008, încheiat între SRL „Frigoexpres”, în calitate de locator și SRL „ Mondunivertrans” în calitate de locatar, a transmis în posesie și folosință temporară unitatea de transport de model „DAF 105.460 XF”, nr. de înmatriculare ST AP 708, anul fabricării 2007.

Potrivit pct. 5.1. al contractului enunțat, plata pentru locațiunea unității de transport, constituie 5 000 lei/lunar, iar achitarea se efectuează nu mai târziu de ziua de 31 a fiecărei luni calendaristice.

Susține că potrivit actului de verificare, datoria pîrîtului pentru locațiunea unității de transport constituie suma de 40 163.45 lei.

Menționează că pentru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, la 29 decembrie 2010 s-a adresat pîrîtului cu pretenția privind achitarea datoriei, însă a rămas fără răspuns.

Cere reclamantul încasarea de la SRL „Mondunivertrans” în beneficiul SRL „Frigoexpres” a sumei de 40 163.45 lei cu titlu de datorie și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 3 369 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 30 mai 2011, procesul civil a fost suspendat în temeiul art.261 lit. h) CPC.

Prin decizia Curții de Apel Economice din 07 iulie 2011 a fost admis recursul declarat de SRL „Frigoexpres”, casată încheierea din 30 mai 2011, cu remiterea pricinii pentru examinare în fond.

Prin încheierea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 24 ianuarie 2012, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Frigoexpres” împotriva SRL „Mondunivertrans” privind încasarea datoriei a fost scoasă de pe rol, în temeiul art. 267 lit. g) CPC.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2012 a fost admis recursul declarat de SRL „Frigoexpres”, casată încheierea din 24 ianuarie 2012, cu remiterea pricinii pentru examinare în fond.

La 10 iunie 2013 SRL „Mondunivertrans” a depus acțiune reconvențională împotriva SRL „Frigoexpres” privind încasarea datoriei.

În motivarea cererii reconvenționale a indicat că la 18 septembrie 2008 între SRL „Mondunivertrans” și SRL „Frigoexpres” a fost încheiat contractul de arendă nr. 01-18/09/08, potrivit căruia SRL „Mondunivertrans” a transmis în arendă SRL „Frigoexpres” o încăpere cu suprafața de 23,5 m.p. , la un preț de 500 lei/lunar.

Susține că Melcanov Maxim fiind administratorul SRL „Mondunivertrans” și fondatorul SRL „Frigoexpres”, cu scopul de a obține profit personal a încheiat diverse contracte nefavorabile cu diverși agenți economici, inclusiv și cu SRL „Frigoexpres”.

Astfel, la 24 februarie 2009 Melcanov Maxim a încheiat contractul de arendă nr. 708 fiind transmis în posesie și folosință temporară pe un termen de 3 ani, unitatea de transport de model „DAF 105.460 XF”, nr. de înmatriculare ST AP 708, anul fabricării 2007, care aparține SRL „Frigoexpres”, în schimbul unei sume lunare de 5 000 lei.

În acest sens, drept confirmare servește transferul sumei de 3 620 euro de către UAB „Rikatra” pe contul SRL „Frigoexpres”, care potrivit contractului nr. 4-27-V din 24 aprilie 2007, urmau a fi transferați pe contul SRL „Mondunivertrans”.

Menționează că potrivit actului de verificare pe perioada 01 ianuarie 2009 și pînă la 28 martie 2011 datoria pentru arenda automobilului față de SRL „Frigoexpres” constituie suma de 73 714,28 lei, iar potrivit actului de verificare pe perioada 01 octombrie 2008 și pînă la 31 decembrie 2010, SRL „Frigoexpres” are

o datorie față de SRL „Mondunivertrans” în sumă de 12 500 lei, pentru arendarea oficiului.

Mai susține că potrivit actului de verificare pe perioada 01 ianuarie 2009 și 28 martie 2011 s-a confirmat datoria debitorială a SRL „Frigoexpres” în sumă de 56 756,63 pentru prestarea serviciilor de transport.

Consideră că contractul de arendă nr. 708 din 24 februarie 2009, a fost încheiat în defavoarea SRL „Mondunivertrans”, deoarece aceasta din urmă dispunea de suficiente mijloace de transport, iar sumele de bani pentru serviciile de transport de mărfuri intenționat, la indicația lui Melcanov Maxim, au fost transferate pe conturile SRL „Frigoexpres”, pentru a fi soluționate și acoperite unele probleme de ordin financiar.

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din 14 octombrie 2013 acțiunea inițială a fost respinsă, iar acțiunea reconvențională a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul SRL „Frigoexpres” în beneficiul SRL „Mondunivertrans” datoria în sumă de 2 141,35 lei și taxa de stat achitată în sumă de 65 lei, iar în total suma de 2 206,35 lei.

Hotărârea primei instanțe a fost contestată cu apel de SRL „Frigoexpres”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2014 s-a admis apelul declarat de SRL „Frigoexpres”, s-a casat hotărârea Judecătoriei Strășeni din 14 octombrie 2013 și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Frigoexpres” împotriva SRL „Mondunivertrans” privind încasarea datoriei. S-a încasat de la SRL „Mondunivertrans” în beneficiul SRL „Frigoexpres” suma de 40 134 lei cu titlu de datorie, cheltuielile de judecată în mărime de 4 107.90 lei, iar cererea reconvențională la acțiunea SRL „Mondunivertrans” împotriva SRL „Frigoexpres” privind încasarea datoriei, s-a respins.

La 16 iunie 2014 SRL „Mondunivertrans” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

În susținerea recursului a invocat că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material, iar hotărârea instanței de fond este una legală și întemeiată.

Invocă că instanța de fond corect a respins acțiunea inițială și a admis acțiunea reconvențională, fiind aplicate prevederile art. art. 572, 875 și 1398 CC, iar instanța de apel a dat o apreciere arbitrară probelor din materialele dosarului, acceptând informația de la Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, fapt ce rezultă că pîrîtul, acționînd cu rea-credință, a prezentat o informație eronată.

Totodată, hotărârea instanței de fond s-a raportat la starea de fapt recunoscută de către ambele părți ale litigiului apărut și a actului de verificare, care confirmă datoria pîrîtului-intimat pentru locațiunea unității de transport, ce constituie suma de

40 163.45 lei, act necontestat de către intimat și în care recunoaște suma de 20 940 lei primită pe contul SRL „Frigoexpres”.

Consideră că instanța de apel a înștiințat în mod legal despre locul, data și ora ședinței, însă nu a luat în considerație că la examinarea pricinii în ordine de apel lipsește o parte în proces din motiv de boală, și depunând în acest sens la 08 aprilie 2014 cerere de amânare, care însă a fost ignorată, astfel încălcându-se un drept garantat de art. 6 CEDO.

Referitor la termenul declarării recursului Colegiul îl consideră în termen, deoarece decizia instanței de apel a fost pronunțată la 09 aprilie 2014 și expediată părților la 17 aprilie 2014, astfel, recursul depus la 16 iunie 2014 a fost declarat în interiorul termenului de două luni prevăzut de art. 434 CPC.

Verificând legalitatea hotărârii contestate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de SRL „Mondunivertrans” urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau

în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Mondunivertrans” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material ce guvernează raportul juridic litigios, și apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art. 130 CPC, au pronunțat o hotărâre legală și întemeiată.

Instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană, recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, reieșind din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat corect normele de drept material și procesual, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Mondunivertrans”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Mondunivertrans” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valentina Clevadi

Judecătorii

Ion Corolevschi

Iuliana Oprea